

Princippet i det anførte Beregningsgrundlag kan Landboforeningerne udmærket tiltræde, men man er af den Opfattelse, at 15 pCt. er et utilstrækkeligt Tillæg til den anførte Grundpris. Det maa nemlig erindres:

- 1) at Prisen pr. Kostdag paa en Kaserne, hvor der foretages store samlede Indkøb, ofte efter Licitation, kan gøres billigere end i en privat Husholdning, og
- 2) at Prisen pr. Kostdag paa en Kaserne antagelig kun i ringe Grad belastes med Udgifter til Medhjælp ved Madens Tilberedning.

Ikke mindst Udgiften til huslig Medhjælp under en Indkvartering har til Følge, at den foreslaaede Godtgørelse bliver utilstrækkelig. Naar der f. Eks. paa en almindelig Bondegaard indkvarteres 4—5 Mand, vil Bepisningen af disse medføre en saa stor Forøgelse af det daglige Arbejde i Husholdningen, at dette ikke kan gennemføres uden *ekstra* Medhjælp.

Et andet Forhold, som ogsaa maa tages i Betragtning, er, at Indkvarteringen ofte finder Sted i Hovedstadens Nærhed eller omkring de større Provinsbyer, hvor Prisniveauet i Regelen ligger noget højere end i Gennemsnit for Landet som Helhed. Det kan saaledes anføres, at medens Prisen pr. Kostdag i Landbruget i 1937—38 i Henhold til Beretningen fra Det landøkonomiske Driftsbureau androg 151,7 Øre i Gennemsnit for hele Landet, androg den i samme Regnskabsaar for Sjælland 166,8 Øre.

Under Henvisning til foranstaaende tillader De samvirkende sjællandske Landboforeninger sig at henstille, at det i Lovforslaget anførte Tillæg til de militære Kostforplejningers Grundpris forhøjes fra 15 til 30 pCt.

Man skal samtidig tillade sig at henstille, at Godtgørelsen for Bepisning reguleres kvartalsvis i Forhold til de militære Kostforplejningers Udgifter.

P. F. V.

J. Tvedegaard.

Frits Olsen.